

Γεωπολιτική των Υδρογονανθράκων και Συνεργασία Ελλάδος-Κύπρου-Ισραήλ

του Ιωάννη Θ. Μάζη, Καθηγητή Πανεπιστημίου Αθηνών

1. Η σημασία των κυπριακών κοιτασμάτων για την Κυπριακή Δημοκρατία. Η περίπτωση του «Αφροδίτη».

Η επιβεβαίωση από την Noble Energy και η επισημοποίησή της από την σχετική ανακοίνωση της 28^{ης} Δεκεμβρίου του 2011, του Προέδρου Χριστόφια, σχετικώς με την ύπαρξη «κοιτάσματος φυσικού αερίου της τάξεως μεταξύ των 5 με 8 τρισ. κυβικών ποδών με μέσο όρο τα 7 τρισ. πόδια εντόπισαν στο «Οικόπεδο 12» της Αποκλειστικής Οικονομικής Ζώνης, της Κυπριακής Δημοκρατίας δίδει μια νέα, ασφαλή δυναμική στην εξαγωγή υδρογονανθράκων από την νόμιμη κυβέρνηση της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Όπως ανέφερε ο Κύπριος Πρόεδρος βασιζόμενος στα στοιχεία των προκαταρκτικών ερευνών της Noble, «εντοπίστηκε φυσικό αέριο καθαρού πάχους περίπου 310 ποδών (δηλαδή 100 μέτρων), ενώ το βάθος της γεώτρησης έφτασε τα 5.861 μέτρα, σε βάθος νερού 1.689 μέτρα».

Ο Charles D. Davidson, Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος της Noble Energy, δήλωσε επ αυτού:

« Με μεγάλη χαρά ανακοινώνουμε την ανακάλυψη σημαντικών πηγών φυσικού αερίου στο Οικόπεδο 12 της Κύπρου. Είναι η πέμπτη κατά σειράν ανακάλυψη πηγής φυσικού αερίου της Noble Energy και των εταίρων της στην ευρύτερη λεκάνη Λεβάντ, ενώ οι συνολικές υπολογιζόμενες ποσότητες και για τα πέντε κοιτάσματα που ανακαλύφθηκαν υπολογίζονται σήμερα σε περισσότερο από 33 τρις κυβικά πόδια (Tcf).

Η τελευταία αυτή ανακάλυψη στην Κύπρο αναδεικνύει περαιτέρω την ποιότητα και τη σπουδαιότητα του παγκοσμίου μεγέθους κοιτάσματος αυτού».

Επίσης, κατά τον Δρα Η. Κονοφάγο «τα αποτελέσματα από τη γεώτρηση, τους πετροφυσικούς σχηματισμούς και την αρχική αξιολόγηση δείχνουν υπολογιζόμενες ποσότητες που κυμαίνονται μεταξύ 5 τρισεκατομμυρίων κυβικών ποδών (με πιθανότητα 75%) και 8 τρισεκατομμυρίων κυβικών ποδών (με πιθανότητα 25%), με στατιστικό μέσο όρο τα 7 τρισεκατομμύρια κυβικά πόδια. Η έκταση του κοιτάσματος υπολογίζεται σε 100 τετραγωνικά χιλιόμετρα και θα πρέπει να διεξαχθούν τουλάχιστον 2 επιπλέον ερευνητικές γεωτρήσεις επιβεβαίωσης του ακριβούς μεγέθους των αποθεμάτων πάνω στο κοίτασμα πριν από την ανάπτυξη του».

Κατά τον ίδιο επιστήμονα: «το σύνολο των ανακοινωθέντων μέσων αποθεμάτων του Κυπριακού Κοιτάσματος εκτιμώνται σήμερα περί τα 200 Δις κυβικά μέτρα Φυσικού Αερίου (1,5 Δις αντίστοιχα βαρέλια πετρελαίου) είναι 200 φορές μεγαλύτερα από τα αποθέματα του κοιτάσματος Φυσικού αερίου της Νότιας Καβάλας (αποθέματα 1 Δις κυβικά μέτρα Φυσικού Αερίου) που βρίσκεται σε παραγωγή εδώ και τριάντα χρόνια στο Βόρειο Αιγαίο. Η ποσότητα αυτή αντιπροσωπεύει τις σημερινές ανάγκες της Ελλάδος σε Φυσικό Αέριο για 50 χρόνια και τις ενεργειακές ανάγκες της Κύπρου

για τουλάχιστον 80 χρόνια. Η ακαθάριστη αξία του κοιτάσματος της Κύπρου εκτιμάται από την Noble σε 90 Δις δολάρια δηλαδή το 1/4 του τρέχοντος χρέους της Ελλάδος».

Ο κ. Κονοφάγος αναφέρει ακόμη και τα εξής: «Προκαλεί εντύπωση η συντηρητικότητα της ανακοίνωσης της Noble Energy που αναφέρεται σε παράθυρο πιθανοτήτων αποθεμάτων μεταξύ 25% & 75% και όχι όπως συχνά αναφέρονται άλλες Εταιρείες μετά από ανακάλυψη σε παράθυρο πιθανοτήτων μεταξύ 10% και 90%. Παραθέτουμε πιο κάτω εκτιμήσεις μας, προϊόν συνεργασίας με γνωστό Ινστιτούτο Υδρογονανθράκων του εξωτερικού σχετικά με τα αναμενόμενα αποθέματα του κοιτάσματος Αφροδίτη βάσει πιθανοτήτων παραθύρου 10% με 90%.

Και συνεχίζει ο Δρ Κονοφάγος: «Με βάση τις προοπτικές ύπαρξης και άλλων στατιστικά πιθανών επί πλέον ωφέλιμων σε Φυσικό Αέριο στρωμάτων άμμου σε άλλα τμήματα της έκτασης των 100 τετραγωνικών χιλιομέτρων του κοιτάσματος της Αφροδίτης βλέπουμε ότι οι υπολογισμοί μας δείχνουν ότι τα αποθέματα θα μπορούσαν να φθάσουν με 10% πιθανότητα, σε ένα ύψος της τάξης των 15 Τρις Κυβικών Ποδών (δηλ. 400 Δις Κυβικών Μέτρων), αντί του ανακοινωθέντος μέσου αποθέματος 7 Τρις κυβικών ποδών (200 Δις Κυβικών Μέτρων). Αρκεί να υπενθυμίσουμε ότι στο Ταμάρ η πρώτη ανακοίνωση της αναφέρονταν σε 4 με 6 Τρις κυβικά πόδια, σήμερα 9 Τρις κυβικά πόδια. Στο Λεβιάθαν από 12 με 14 Τρις κυβικά πόδια σήμερα αναφέρονται σε 20 Τρις κυβικά πόδια (570 Δις Κυβικών Μέτρων) . Άρα η ελπίδα είναι μπροστά μας!!

Η ελπίδα της Κύπρου δεν βρίσκεται μόνο στα παραπάνω βρίσκεται στην αναμενόμενη επιτυχία (;;;;) του επερχόμενου νέου Γύρου Παραχωρήσεων Οικοπέδων της Κυπριακής Α.Ο.Ζ.. Από την πολιτική που θα εφαρμοστεί στον επερχόμενο διαγωνισμό και τους αντίστοιχους όρους των προκηρύξεων θα εξαρτηθούν πάρα πολλά, μέχρι και η προστασία της μεγαλονήσου από τις μεγάλες δυνάμεις. Αρκεί να κοιτάξει κανείς με προσοχή τον παρακάτω χάρτη των Τουρκικών διεκδικήσεων γύρω από την Κύπρο μετά την Συμφωνία του Ψευδοκράτους με την Τουρκία και τις δημοσιευθείσες παραχωρήσεις θαλάσσιων περιοχών της Κυπριακής ΑΟΖ στην Τουρκική Κρατική Εταιρεία».

2. Οι υπερσυστημικοί γεωπολιτικοί δρώντες ΗΠΑ και Ρωσίας στο νέο ενεργειακό σύμπλοκο της Ν/Α Μεσογείου.

Με δεδομένο ότι το διάστημα μεταξύ 1970 έως 2006 η Ευρωπαϊκή Ένωση κατανάλωσε 200 δις κυβικά μέτρα φυσικού αερίου, και μόνο το κοιτάσμα «Αφροδίτη» διαθέτει ακριβώς αυτό το απόθεμα, αντιλαμβανόμεθα εύκολα την στρατηγική σημασία του για την διεθνή, και ιδιαίτερα τη διεθνή Οικονομία. Και μάλιστα σε μια περίοδο βαθυτάτης οικονομικής κρίσεως.

Επίσης, λαμβάνοντας υπόψη ότι η διεθνής κατανάλωση φυσικού αερίου κατά το έτος 2006 ανήρχετο στο ύψος των 2,9 τρις κυβικών μέτρων αλλά και ότι τα πιθανά και τεχνικώς απολήψιμα με τις σημερινές τεχνολογίες αποθέματα φυσικού αερίου που υπάρχουν στην Κυπριακή Αποκλειστική Οικονομική Ζώνη, ανέρχονται σύμφωνα με την BEICIP/FranLAB και το IFP (Institut Francais du Petrole) σε περίπου 3 τρις κυβικά μέτρα, όπως επίσης ότι μία ισοδύναμη ποσότητα της τάξης των 2 τρις κυβικών μέτρων φυσικού αερίου είναι πολύ πιθανή στην ελληνική δικαιοδοσία της

Λεκάνης του Ηροδότου, μαζί με τα 800 δις κυβικά μέτρα φυσικού αερίου των ισραηλινών κοιτασμάτων, υπερβαίνουμε σε διαθέσιμα αποθέματα το διπλάσιο, της **ετήσιας διεθνούς καταναλώσεως φυσικού αερίου μόνο και αποκλειστικά με τα ελληνο-κυπριακά αποθέματα!**

Σε επίπεδο δε Ευρωπαϊκής ενώσεως αντιλαμβάνεται εύκολα κανείς ότι τα τρία αυτά αποθέματα, με πολύ πρόχειρους υπολογισμούς αρκούν για την τροφοδοσία της Ε.Ε. των 25 για 200 περίπου χρόνια, με όλες τις δυνατές και πιθανές αυξήσεις καταναλώσεως να συμπεριλαμβάνονται.

Συνεπώς, επειδή το προκείμενο ενεργειακής υφής, γεωπολιτικό πλαίσιο είναι εξαιρετικά απαιτητικό και για την Ελλάδα και για την Κύπρο, αναλόγως απαιτητικό είναι και το πλαίσιο των ενεργειών στις οποίες οφείλουν να προβούν σε διπλωματικό επίπεδο η Λευκωσία και η Αθήνα, φροντίζοντας να μην απαγοητεύσουν με επίδειξη δειλίας, και αναποφασιστικότητας τις τρεις- συμπαγείς εθνοκρατικώς-συμβαλλόμενες δυνάμεις (τις ΗΠΑ και το Ισραήλ και το Ηνωμένο Βασίλειο) όπως και τη Ευρωπαϊκή Ένωση οι οποίες έχουν προφανή συμφέροντα στην περιοχή.

Συνεχίζω να λέω, όπως λέγω εδώ και είκοσι περίπου χρόνια, ότι ο άξων Ελλάδος-Κύπρου-Ισραήλ οφείλει να ολοκληρωθεί στο ενεργειακό και αμυντικό επίπεδο, όπως και στο επίπεδο παροχής σταθερότητας και ασφαλείας στην ευρύτερη Λεκάνη της Μεσογείου. Η Ευρωπαϊκή και Νατοϊκή συνάμα διάσταση της Ελλάδος, η Ευρωπαϊκή διάσταση της Κύπρου και η διεθνούς επιρροής διάσταση του Ισραήλ, αποτελούν τις καλύτερες εγγυήσεις ασφαλείας και αξιοπιστίας σε μια περιοχή που συγκλονίζεται από την αστάθεια της εκραγείσης «Αραβικής Ανοιξέως» η οποία μετεξελίσσεται σε «Ισλαμικό Φινόπωρο» και φοβούμαι ότι βαίνει ολοταχώς για ένα «Ισλαμιστικό Χειμώνα».

Παρατηρούντες τις τουρκικές διεκδικήσεις σε επίπεδο ΑΟΖ, όπως αυτές έχουν χαρτογραφηθεί από την Άγκυρα, αντιλαμβανόμεθα ότι η Κυπριακή Δημοκρατία κινούμενη με διπλωματική ευφυΐα οφείλει να εκχωρήσει προς εκμετάλλευσιν τα νοτιοδυτικά βυθοτεμάχια της ιδικής της, επισήμου, ΑΟΖ (εις την έκτασιν όπου αυτά συμπίπτουν με τις τουρκικές διεκδικήσεις), εις την Ρωσία και την Γαλλία ώστε να ισχυροποιήσει την θέση της διασφαλίζοντας ισχυρούς συμμάχους έναντι των τουρκικών «ονειρώσεων».

Η Ρωσία δεν είναι δύναμις η οποία μπορεί να περιφρονηθεί από την Κυπριακή Δημοκρατία, ιδιαιτέρως με τις εξελίξεις στην Συρία και τα ρωσικά συμφέροντα ελλημενισμού του Ρωσικού Πολεμικού Ναυτικού στην Ταρτούς. Η Ρωσία δεν θα επιτρέψει την εξαφάνιση του Μπάαθ από το πολιτικό σκηνικό της Νέας Συρίας και αυτό δεν είναι κάτι που το Ισραήλ αντιλαμβάνεται με αρνητικό τρόπο. Ένα πλουραλιστικό πολιτικό σκηνικό στην Συρία, ως μετριασμός της ισχύος των ανερχομένων Αδελφών Μουσουλμάνων δεν είναι αρνητικό ούτε για την ισορροπία στην περιοχή. Ας μη λησμονούμε ότι η Τουρκία δεν έχει πλέον τις καλές σχέσεις που είχε με το Μπααθικό καθεστώς της Δαμασκού και οι μυστικές υπηρεσίες της Αγκύρας αναμειγνύονται θρασύτατα στο παίγνιο εσωτερικής ανατροπής του προέδρου Άσαντ και αποσταθεροποίησεως του καθεστώτος του. Η Κύπρος οφείλει να τηρήσει τις ισορροπίες και να διατηρήσει καλές σχέσεις με την κοσμικήν πολιτικήν αυτή πτέρυγμα του συριακού πολιτικού φάσματος. Το συριακό έδαφος μετατρέπεται με την σύμπραξη της Τουρκίας και την εκπεφρασμένην δυσφορία του Άσαντ, σε πεδίο

ανταγωνισμού μεταξύ των Ιρανικών και Τουρκικών Μυστικών Υπηρεσιών και υπό το βλοσυρό βλέμμα της Μόσχας η οποία δεν είναι διατεθειμένη να δει τις ισορροπίες στην περιοχή να μεταβάλλονται εις βάρος της. Συνεπώς η Κυπριακή Δημοκρατία οφείλει να αποδειχθεί ιδιαιτέρως προσεκτική ως προς τον χειρισμό των συμφερόντων της Ρωσικής πλευράς, της μόνης σοβαράς δυνάμεως στην περιοχή. Η πρόσφατος αποχώρησις των αμερικανικών στρατευμάτων, απέδειξε ότι η Ουάσιγκτον εξήτησε από την Τεχεράνη να μην πλήξει τις αμερικανικές δυνάμεις κατά την αποχώρησή τους από τα ιρακινά εδάφη με αντάλλαγμα να «παραχωρηθούν» κάποιες επιρροές εις αυτήν -ατύπως- εις τους σιιτικούς πληθυσμούς του Νοτίου Ιράκ όπου ηγείται ο Αγαϊτολλά Σιστάνι, ιρανός υπήκοος, και δραστηριοποιείται ο «Στρατός του Μάχντι» (*Jaish al Mahdi*), δηλαδή η ισχυρή ένοπλη σιιτική πολιτοφυλακή. Με δεδομένον ότι το 62% του ιρακινού πληθυσμού είναι σιίτες, αντιλαμβανόμεθα ότι οι ιρακινές επιρροές στο νέο Ιράκ θα είναι σημαντικές έως απόλυτες, πλην του ήδη συγκροτηθέντος ιρακινού Κουρδιστάν. Διαδοχικώς, αυτό σημαίνει ότι αφενός μεν οι τουρκικές βλέψεις για προβολή ισχύος στα ιρακινά εδάφη περιορίζονται σημαντικά και αντιθέτως το καθεστώς Άσαντ ισχυροποιείται λόγω της στενής σχέσεώς του με την Τεχεράνη. Η Αγκυρα και πάλιν είναι σε δίλημμα, εφόσον συνεχίζει να πραγματοποιεί διπλωματικές πιρουέτες εις τις σχέσεις της μεταξύ Δαμασκού και Τεχεράνης.

Οι ΗΠΑ από την άλλη πλευρά, διατηρούν μεγαλύτερο ειδικό βάρος στη ζώνη ασφαλείας αγγλοσαξωνικών συμφερόντων Ισραήλ-Κύπρος-Κρήτη-Μάλτα-Γιβραλτάρ ως ηγέτιδα δύναμις του Βορειοατλαντικού Συμφώνου. Εκτιμώ, συνεπώς, ότι η κατάθεση αιτήσεως της Κυπριακής Δημοκρατίας για την ένταξή της στο Σύμφωνο της «Συνεργασίας για την Ειρήνη / (P.f.P)», ή έτι χρησιμότερον, δια την ένταξίν της εις το NATO, θα της προσδώσει μεγαλύτερον κύρος και βαρύτητα ως προς την εμπιστοσύνη της Αγγλοσαξωνικής Ειδικής Σχέσεως και τον ρόλο της στους μελλοντικούς χειρισμούς για τη διαχείριση των αποθεμάτων των υδρογονανθράκων της χωρίς τις πιέσεις των «πασάδων εξ Αγκύρας» και του ισλαμιστικού αυτής καθεστώτος. Ιδεοληπτικές προσεγγίσεις κατά την συγκεκριμένη περίοδο θα κοστίσουν πολύ ακριβά σε όλα τα επίπεδα εις τον Κυπριακό και Ελλαδικό Ελληνισμό. Οι ευθύνες της Κυπριακής Κυβερνήσεως είναι μεγάλες και οφείλει να τις αναλάβει άνευ φαντοματικών αναστολών και δεινοσαυρικών, παλαιο-σοβιετικού τύπου, αντανακλαστικών.

3.- Συνεργασία Ισραήλ, Κύπρου και Ελλάδος ως πολλαπλασιαστής διπλωματικής ισχύος του Ελληνισμού στο Σύμπλοκο της Ν/Α Μεσογείου.

Η Ζώνη του Αρκτικού κύκλου, λόγω της γεωκλιματικής αλλαγής και της οσημέραι και περισσότερο επιταχυνομένης τήξεως των πάγων, αρχίζει πλέον να δημιουργεί έναν νέον δίαυλον διεξόδου δια την εμπορευματικήν κυκλοφορίαν των ρωσικών αγαθών και μάλιστα δια της συντομοτέρας, γεωγραφικώς και χρονικώς, τροχιάς.

Το γεγονός αυτό απελευθερώνει την Ρωσία από την «δουλείαν του Rimland», δηλαδή του αναχωματικού δακτυλίου του Strykman, ο οποίος την εμπόδιζε να εξέλθει δια την διεξαγωγή του εμπορίου της, στα «θερμά ύδατα» της Μεσογείου. Τώρα η Ρωσία είναι ελευθέρα από πλευράς εμπορευματικών διαύλων και θα είναι όλο και περισσότερο προϊόντος του χρόνου. Με αυτό ως δεδομένον, αντιλαμβανόμεθα ότι η Τουρκία δεν διαθέτει πλέον την ιδίαν στρατηγική σημασία δια την «Ειδικήν Σχέσιν/special relationship» Λονδίνου-Ουάσιγκτον και φυσικά, δια το NATO, ως αποτελούσα μέρος

του αναχωμαντικού αυτού δακτυλίου εναντίον των καθολικών τάσεων και επιδιώξεων της Ρωσίας. Αυτό σημαίνει ότι η Τουρκία οφείλει να εφεύρει να δημιουργήσει και να διεκδικήσει μίαν νέα «γεωπολιτική μοναδικότητα» η οποία να της προσφέρει και την συνεπαγόμενη αντίστοιχον «γεωστρατηγική μοναδικότητα». Και προς τούτο η Τουρκία ανεκάλυψε τον Νεο-οθωμανισμό προσπαθώντας να ποδηγετήσει τον αραβο-μουσουλμανικό κόσμο αλλά και τον περσο-μουσουλμανικό σιιτικό κόσμο. Είναι ο μόνος τρόπος να αναδειχθεί ως η απολύτως «απαραίτητος» σύμμαχος της Ειδικής Σχέσεως αλλά και εις το μέλλον, να ελπίζει ότι θα καταστεί η νέα ηγεμονική δύναμις της περιοχής των πετρελαίων και του φυσικού αερίου της Μέσης Ανατολής. Συνεπώς, αν αυτό μπορούσε να πραγματοποιηθεί η Τουρκία θα ήτο η ηγεμών του ελέγχου των μεσανατολικών υδρογοναθράκων, και άρα διεθνής ηγεμονική δύναμις.

Πρόκειται, όμως το ολιγότερον περί... ονειρώξεως, η οποία εμπεριέχει σημαντικά θεωρητικά και πρακτικά σφάλματα εις την σύλληψίν της: 1) Γιατί άραγε, η Σαουδική Αραβία, η κάτοχος των Ιερών Τόπων του Ισλάμ, της Μέκας και της Μεδίνης, αλλά και κάτοχος των σημαντικότερων διεθνώς πετρελαϊκών αποθεμάτων, δηλαδή περί το 40% των διεθνών αποθεμάτων αργού πετρελαίου², να παραχωρήσει την ηγεμονία του αραβομουσουλμανικού κόσμου σε ένα κράτος μη αραβικό, το οποίο δεν έχει μάλιστα και κανένα θεολογικό ή οικονομικό προβάδισμα; 2) Γιατί άραγε, ο Αραβομουσουλμανικός σουνιτικός Κόσμος να δεχθεί να γίνει υποχείριο των «Τούρκων καταστροφών του ιστορικού Χαλιφάτου»; 3) Γιατί άραγε το Ιράν, το σιιτικό θρησκευτικο-πολιτικό κέντρο της Ευρύτερης Μέσης Ανατολής, να παραχωρήσει μια τέτοιου είδους ηγεμονία στους «σουνίτες της Άγκυρας»; Και μάλιστα όταν τα αποθέματά του σε υδρογονάνθρακες ανέρχονται στο ύψος των 137.6 Gbb1, δηλ. τέταρτο διεθνώς σε αποδεδειγμένα αποθέματα αργού πετρελαίου δηλ. σε ποσοστό του 10.3% των διεθνών αποδεδειγμένων κοιτασμάτων πετρελαίου και είναι επίσης δεύτερο τη τάξη ως παραγωγός πετρελαίου στο πλαίσιο του ΟΠΕΚ, μετά την Σαουδική Αραβία; Επίσης όταν διαθέτει αποθέματα φυσικού αερίου της τάξεως των 1,045.7 τρις κυβικών ποδών ή 29.61 τρις κυβικών μέτρων (δηλ. περίπου το 15.8% των διεθνών αποθεμάτων φυσικού αερίου. Συνεπώς, είναι ο δεύτερος διεθνώς μεγαλύτερος κάτοχος αποθεμάτων φυσικού αερίου μετά την Ρωσία 4) Γιατί άραγε το Κάιρο, λαμπρή έδρα του Αραβικού Χαλιφάτου με τους Άραβες Φατιμίδες Χαλίφες από το 909 έως το 1171 και τους Αβασίδες Χαλίφες από το 1261 έως το 1517, δηλαδή εν συνόλω πεντακόσια δέκα οκτώ έτη ενώ η Οθωμανική δυναστεία κράτησε τη έδρα αυτή εκατό χρόνια λιγότερο και όλοι οι Άραβες ιστορικοί θρηνούν μέχρι σήμερα για το έτος 1517 όπου θεωρούν ότι κατελύθη το Χαλιφάτο, όταν ο τελευταίος Αβασίδης Χαλίφης εν Καΐρω, παρέδωσε την εξουσία του αναγκαστικώς στον Οθωμανό Τούρκο Σελήμ τον Α'; 5) Και εάν η Άγκυρα ενεθυμήθη οψίμως την Ισλαμική διακυβέρνησιν και το Χαλιφάτο, τί να πουν δηλαδή τότε, οι Αιγύπτιοι Αδελφοί Μουσουλμάνοι, κατεξοχήν υποστηρικτές και πρώτοι θεωρητικοί στην νεότερη ιστορία του θεσμού αυτού όπως και γεννήτορες του διεθνούς ισλαμιστικού κινήματος από το 1928, στην Ισμαηλία της Αιγύπτου, υπό τον Χάσαν αλ-Μπάναν; Και μάλιστα σήμερα, όπου η δύναμη της Αδελφότητός των εκφράζεται ιδιαιτέρως αυξημένη στην, μετά Μουμπάρακ, Αίγυπτο;

Τούτων δεδομένων όμως, σημειώνουμε ότι ο δυτικός κόσμος αλλά και οι ΗΠΑ ειδικότερον, θα έβλεπαν με πολύ θετικόν όμμα την απεξάρτηση της ενεργειοβόρου ευρωπαϊκής βιομηχανίας από τους αραβομουσουλμανικούς και ιρανικούς υδρογονάνθρακες. Λαμπρόν παράδειγμα αποτελεί το, μόλις προχθές (4 Ιανουαρίου

2012), αποφασισθέν από την ΕΕ και τις ΗΠΑ εμπάργκο κατά των ιρανικών υδρογονανθράκων, του οποίου η εφαρμογή θα καθορισθεί εντός των προσεχών ημερών. Η στρατηγική σημασία ενός λειτουργούντος ήδη διαδρόμου μεταφοράς φυσικού αερίου προς την Ευρώπη υπ' αυτήν την συγκυρία, είναι περισσότερο από προφανές.

Και ακριβώς επ' αυτού έρχεται να συμβάλει η δημιουργία ενός μεταφορικού άξονος φυσικού αερίου προς την Ευρώπη αρχομένου από το Ισραήλ και μεσολαβούσης της Κυπριακής Δημοκρατίας, της Κρήτης και του Ιονίου Πελάγους με κατάληξιν τους Ιταλικούς λιμένες. Ο άξων αυτός αποφεύγει κάθε ανάμειξη αραβομουσουλμανικού στοιχείου, όπως επίσης και κάθε ανάμειξη της Τουρκίας η οποία θα ενοχλούσε τα μέγιστα το Ισραήλ, ιδιαιτέρως την περίοδο αυτήν, δηλαδή των άκρως τεταμένων Τουρκο-ισραηλινών σχέσεων και της αμφιλεγόμενης στάσεως της Αγκύρας ως προς τις σχέσεις της με την Τεχεράνη, προς την οποία δεν εγκρίνει το επιβληθέν από την Δύση εμπάργκο, παρά την πρόοδο της Τεχεράνης στο ζήτημα της αποκτήσεως πυρηνικού όπλου.

4.- Οι «προσφορές» του Προέδρου Χριστόφια προς την Τουρκικήν πλευράν και η κυπριακή Επιτροπή Σοφών για την διαχείρισιν του ενεργειακού πλούτου της Κυπριακής ΑΟΖ.

Κατ' αρχήν δύναμαι να αντιληφθώ το κίνητρο του Προέδρου της Κυπριακής Δημοκρατίας: επιθυμεί, αναδεικνύοντας τις ευκαιρίες που δημιουργούνται και για την Τουρκοκυπριακή και τουρκική πλευρά από την εκμετάλλευση του εις την ελληνοκυπριακή ΑΟΖ φυσικού αερίου, να εκμιαεύσει κάποιον ορθολογισμόν εκ μέρους τους ώστε να οδηγήσει σε βιώσιμη και δίκαιη λύση το Κυπριακόν ζήτημα.

Ο κ. Χριστόφιας, ως καλός μαρξιστής, οφείλει να είναι και ορθολογιστής. Κινούμενος συνεπώς εις τα πλαίσια του ιστορικού υλισμού και πιστεύοντας ακραδάντως ότι «σε τελευταία ανάλυση η οικονομική βάση καθορίζει το ιδεολογικό εποικοδόμημα»³ θεωρεί ότι τα ενεργειακά κέρδη και η παρεπόμενη οικονομική και κοινωνική ευημερία η οποία θεωρείται (κακώς) ως φυσικόν επακόλουθον ότι θα προκύψει, θα είναι αρκετά πειστικά και ισχυρά επιχειρήματα για την Άγκυρα, ώστε ορθολογιζόμενη και εκείνη να καταλήξει να συμφωνήσει σε αντίστοιχη δημοκρατική και βιώσιμη λύση του ζητήματος.

Στο ίδιο όμως πλαίσιο του ιστορικού υλισμού, ο ομολογουμένως πραγματιστής Κύπριος Πρόεδρος, οφείλει να ενθυμηθεί τον μέγα Βλαδίμηρον Ίλιτς Ουλιάνωφ, τον Λένιν δηλαδή, και την θεωρία του περί «Ιμπεριαλισμού, ως ανωτάτου σταδίου του Καπιταλισμού» ώστε να πεισθεί ότι η Τουρκία, κράτος σαφέστατα καπιταλιστικό και κατ' εξοχήν ιμπεριαλιστικό (*νομίζω ότι τα υπο Κατοχήν, των 43.000 Τούρκων στρατιωτών και 180.000 τούρκων εποίκων, κυπριακά εδάφη καθιστούν σαφές το γεγονός αυτό, εις τον οιονδήποτε*) δεν αντιλαμβάνεται αναλόγου, υψηλής ορθολογικής ποιότητας, επιχειρήματα ως «καλήν πρόθεσιν» αλλά τουναντίον ως δειλία (!) και ότι ορθολογιζόμενη με τους κανόνες της ωμής ισχύος, επιθυμεί την επέκτασιν της κυριαρχίας της εφ' ολοκλήρου της Νήσου.

Ιδιαιτέρως τώρα, όπου αντιλαμβάνεται τα ανωτέρω εκτεθέντα μειονεκτήματά της ως προς την Τεχεράνη, το Κάϊρον και το Ριάντ, στην διεκδίκηση της ηγεμονίας του σουνιτικού και σιιτικού ισλαμικού κόσμου.

Αναφορικός τώρα με την εν λόγω Επιτροπή, θεωρώ ότι ασφαλώς θα πρόκειται για υψηλού κύρους επιστήμονες και τεχνοκράτες, τους οποίους εγώ δεν γνωρίζω και συνεπώς δεν μπορώ να εκφέρω γνώμη. Το βέβαιον όμως είναι ότι εάν υιοθετούνται από αυτήν ιδέες του τύπου « μεταφοράς των κοιτασμάτων της Κυπριακής ΑΟΖ υποθαλασσίως μέσω Τουρκίας» θα κάμουν το Ισραήλ να εγκαταλείψει κάθε συνέχεια συνεργασίας του με την Κυπριακή Δημοκρατία. Συνεπώς, η υιοθέτησή τους δεν προσφέρει τις καλύτερες δυνατές υπηρεσίες στην Κύπρο και αδικεί καταφανώς, τον οποσδήποτε καλόπιστο και αξιόλογο, εκφραστή τους αλλά και τα συμφέροντα της Κυπριακής Δημοκρατίας.

Από την άλλη πλευρά είναι βέβαιον ότι η ενίσχυσις αυτής της Επιτροπής από εμπείρους σε ενεργειακές διεθνείς διαπραγματεύσεις τεχνοκράτες οι οποίοι να προέρχονται από την ελληνική ομογένεια των ΗΠΑ με σαφή διαπιστευτήρια ήθους και επαγγελματικής εμπειρίας, είναι απαραίτητη.

5.- Προς τί οι τουρκικές απειλές εναντίον της Κυπριακής Δημοκρατίας και ποιές οι προσδοκίες της Αγκύρας;

Για την Τουρκία, όπως και τον κ. Νταβούτογλου, η επίτευξις της προαναφερθείσης ηγεμονίας της Αγκύρας επί του αραβο- και περσο-μουσουλμανικού κόσμου είναι ζήτημα υπαρξιακών. Και το υπαρξιακόν αυτό ζήτημα δεν δύναται να διευκολυνθεί στην επίτευξή του παρά μόνον εάν η Τουρκία καταφέρει να ανταγωνισθεί τις προαναφερθείσες πρωτεύουσες, στο θέμα των υδρογονανθράκων και της διεθνούς οικονομικής και πολιτικής επιρροής που δύναται αυτοί να προσφέρουν στην Άγκυρα, ιδιαιτέρως εις περίοδον διεθνούς και βαθυτάτης οικονομικής κρίσεως.

Συνεπώς, δεν πρόκειται η Άγκυρα, όσα « τσίπουρα ή καφέδες ή φυσικούς χυμούς» και να καταναλώσει ο Κύπριος Πρόεδρος «κάνοντας παρέα» με τον -υποδεέστερό του κατά την πολιτικήν ιεραρχία- «εξοχώτατον κύριο Νταβούτογλου» να καταφέρει το οτιδήποτε! Θα πικραθεί, θα χάσει χρόνο και κυρίως θα στείλει τα λάθος μηνύματα στην ισραηλινή πλευρά η οποία θα προτιμήσει να μεταφέρει την συνέχεια των γεωτρήσεων της στο προαναφερθέν και πλουσιότατο κοίτασμα της Κρήτης και θα τον αφήσει να κάμει «μοιρασιές με την Τουρκία», αναγκάζοντάς τον επίσης να αναλάβει και τις συνεπακόλουθες ευθύνες, αναφορικός με την ασφάλεια, την προστασία και την κατανομή των φυσικών αυτών πόρων της ελεύθερης Κυπριακής Δημοκρατίας και του κυπριακού ελληνισμού στην Μεγαλόνησο.

6.- Είναι σκόπιμον να δημιουργηθεί ένα Ειδικό Ταμείο για να κατατίθεται το κατ' ισχυρισμόν μερίδιο των Τούρκων είτε λυθεί είτε όχι το Κυπριακό;

Το ερώτημα που τίθεται μπορεί να επαναδιατυπωθεί επί το ουσιαστικότερον: *Εάν δημιουργηθεί ένα τέτοιο Ταμείο, τότε ποιός ο λόγος να λυθεί το Κυπριακό;*